

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Cdo/94/2020
Identifikačné číslo spisu:	7115229150
Dátum vydania rozhodnutia:	25.11.2020
Meno a priezvisko:	JUDr. Gabriela Klenková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2020:7115229150.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne HPK engineering a. s., so sídlom v Košiciach, Němcovej 30, IČO: 00 002 313, zastúpenej JUDr. Alexandrom Farkašovským, advokátom so sídlom v Košiciach, Němcovej 30, proti žalovaným 1/ O.. C. T., bývajúcemu v T., I. X, zastúpenému spoločnosťou HODOR advokátska kancelária, s. r. o., so sídlom v Košiciach, Vrátna 40, IČO: 47 240 849, 2/ C.. S. T., bývajúcej v T., I. X, o zaplatenie 5.473,17 eur s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 34 C 486/2015, o dovolaní žalovaného 1/ proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 29. októbra 2019 sp. zn. 6 Co 49/2019, takto

rozhodol:

Rozsudok Krajského súdu v Košiciach z 29. októbra 2019 č. k. 6 Co 49/2019-104 z 29. októbra 2019 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Košice I (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom č. k. 34 C 486/2015 - 66 z 27. septembra 2018 zaviazal žalovaných 1/ a 2/ zaplatiť spoločne a nerozdielne žalobkyni 5.473,17 eura s 9 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 76,63 eura od 22. decembra 2011 do zaplatenia, s 9 % úrokom z omeškania zo sumy 385,97 eura od 29. decembra 2011 do zaplatenia, s 9 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 3.787,56 eura od 14. januára 2012 do zaplatenia, s 9 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 388,24 eura od 6. februára 2012 do zaplatenia, s 9,25 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 314,15 eura od 5. decembra 2011 do zaplatenia, s 9,5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 151,64 eura od 2. novembra 2011 do zaplatenia, s 9,5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 368,98 eura od 7. novembra 2011 do zaplatenia, trovy súdneho konania v sume 328 eur, poplatok za notárske overenie v sume 6,38 eura, poplatok za vydanie poverenia v sume 16,50 eura, trovy exekúcie v sume 1.893,72 eura, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Výslovil, že žalobkyňa má voči žalovaným 1/ a 2/ spoločne a nerozdielne nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

1.1. V odôvodnení uviedol, že vykonaným dokazovaním považoval za preukázané, že povinná CL4ALL, s. r. o. nespĺnila dlh voči žalobkyni, ktorá preto pristúpila k jeho vymáhaniu prostredníctvom exekučného konania. Nárok žalobkyne posúdil ako poddĺžnicu žalobu, ktorou sa v exekučnom konaní vedenom pod sp. zn. Ex 1422/2012 domáhala vo vlastnom mene vyplatenia pohľadávky vo výške 5.473,12 eura istiny s príslušenstvom od žalovaných, ktorí podľa jej tvrdenia sú dlžníkmi povinnej

CL4ALL, s. r. o. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa ustanovení § 95, § 96 a § 109 Exekučného poriadku a konštatoval splnenie všetkých predpokladov pre úspešnosť poddĺžnickej žaloby. Žalobkyňa získala aktívnu legitimáciu na podanie žaloby proti žalovaným v deň nasledujúci potom, čo bol žalovaným ako dlžníkom doručený exekučný príkaz na vyplatenie splatnej pohľadávky. Konštatoval, že prikázaná pohľadávka povinnej spoločnosti voči žalovaným existovala v čase doručenia exekučného príkazu žalovaným, a to minimálne v rozsahu, ako bola špecifikovaná v exekučnom príkaze na začatie exekúcie. Žalovaní neunesli dôkazné bremeno ohľadom tvrdenia o premlčaní pohľadávky, a preto ich zaviazal k zaplateniu uplatnenej istiny s príslušenstvom.

O nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“).

2. Krajský súd v Košiciach (ďalej len „odvolací súd“) na základe podaného odvolania žalovanými rozsudkom č. k. 6 Co 49/2019 - 104 z 29. októbra 2019 rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil. Vyslovil, že žalobkyňa má proti žalovaným 1/ a 2/ nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

2.1. Stotožnil sa so závermi súdu prvej inštancie, v zmysle ktorých boli splnené všetky predpoklady úspešnosti poddĺžnickej žaloby podľa § 109 ods.1 Exekučného poriadku. Konštatoval, že v prejednávanej veci príkaz na začatie exekúcie a exekučný príkaz súdneho exekútora obsahovali identifikáciu inej peňažnej pohľadávky povinnej voči jeho dlžníkom (žalovaným), žalovaní túto pohľadávku bezodkladne po doručení exekučného príkazu nesplnili, táto pohľadávka existovala ku dňu 30. septembra 2015, nebola premlčaná. Na zdôraznenie správnosti a k odvolacím dôvodom uviedol, že exekučný príkaz je procesným úkonom súdneho exekútora, ktorým začína vykonanie exekúcie a ktorým prikazuje dlžníkovi povinného, aby vyplatil pohľadávku povinného oprávnenému. Žalobkyňou bola uplatnená pohľadávka len do výšky exekvovanej sumy, z ktorého dôvodu žalobkyňa bola oprávnená podľa § 109 ods. 1 Exekučného poriadku vo vlastnom mene podanou žalobou domáhať sa od dlžníkov povinnej (žalovaných) vyplatenia súdom priznanej pohľadávky s príslušenstvom a s ďalšími trovami súvisiacimi s exekučným konaním. K námietke žalovaných, že v čase doručenia exekučného príkazu bola pohľadávka povinnej voči nim premlčaná vo všeobecnej trojročnej premlčacej dobe s poukazom na zmluvu o pôžičke zo dňa 9. januára 2012, odvolací súd uviedol, že ide o žalovanými predložený nový dôkaz, ktorý nespĺňa podmienku novôt v odvolacom konaní v zmysle § 366 CSP. Dodal, že žalovaní nenavrhlí vykonať dôkaz predmetnou zmluvou o pôžičke, hoci je nepochybné vzhľadom na dátum uzavretia zmluvy, že tento dôkaz mali k dispozícii už v čase vyhlásenia rozsudku súdu prvej inštancie a v odvolaní neuviedli žiadne skutočnosti, ktoré by im objektívne bránili v možnosti uplatniť tento dôkaz v konaní pred súdom prvej inštancie. Zároveň konštatoval, že žalobkyňa právny dôvod pohľadávky povinnej voči žalovaným vymedzila tak, že ide o pohľadávku spoločnosti CL4ALL s. r. o. voči žalovaným ako spoločníkom, vyplývajúcu z účtovnej závierky a súvahy ku dňu 31. decembra 2014 v celkovej výške 113.911,- eur, pričom takto bola pohľadávka konkretizovaná aj v príkaze na začatie exekúcie a v exekučnom príkaze zo dňa 28. septembra 2015, čím bola nepochybne splnená podmienka konkretizácie pohľadávky vymáhanej poddĺžnicou žalobou. Uzavrel, že na uvedených záveroch nič nemení ani to, že spoločnosť CL4ALL, s. r. o. bola vymazaná z obchodného registra dňa 2. augusta 2016, keďže z hľadiska existencie pohľadávky je rozhodujúci okamih doručenia exekučného príkazu na vykonanie exekúcie prikázaním iných peňažných pohľadávok dlžníkovi povinnému. Napadnuté rozhodnutie ako vecne správne potvrdil v súlade s ustanovením § 387 ods. 1 CSP vrátane súvisiacich výrokov.

O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol podľa ustanovenia § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP.

3. Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podal žalovaný 1/ dovolanie, ktorého prípustnosť vyvodzoval z ustanovenia § 420 písm. b), f) CSP a ustanovenia § 421 ods. 1 písm. c) CSP. Namietal, že v danom prípade absentovala v rozsudku súdu prvej inštancie jednoznačná špecifikácia pohľadávky. Táto pohľadávka žalovaných bola špecifikovaná súdnym exekútorom iba odkazom na súvahu a účtovnú závierku povinnej spoločnosti CL4ALL, s. r. o. k 31. decembru 2014, pričom takúto formuláciu žalobkyňa prevzala do poddĺžnickej žaloby. Uviedol, že z danej formulácie nie je možné vyvodiť právny dôvod a ani presnú výšku pohľadávky povinnej voči žalovaným. Zdôraznil, že dôkazné bremeno bolo na

strane žalobkyne, ktorá mala preukázať existenciu pohľadávky povinnej voči žalovaným. Ďalej poukázal na to, že súdy nevenovali pozornosť skutočnosti, že povinná medzičasom zanikla a bola vymazaná z obchodného registra, v dôsledku čoho zanikla pohľadávka, ktorá bola predmetom exekúcie. Žalobkyňa tak stratila aktívnu legitímáciu na podanie žaloby, a preto je daný dovolací dôvod podľa § 420 písm. b) CSP resp. § 421 ods. 1 písm. c) CSP. Napokon namietal, že žalobkyňa nemala aktívnu legitímáciu ani na uplatnenie trov exekúcie, keďže z ustanovenia § 109 ods. 1 Exekučného poriadku je podľa jeho názoru zrejmé, že oprávnený sa môže domáhať od dlžníka povinného iba samotnej pohľadávky. Súdy preto v tejto časti vec nesprávne právne posúdili. Vzhľadom na uvedené navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť odvolaciemu súdu na nové konanie.

4. Podaním z 21. januára 2020 žalovaný 1/ požiadal o odklad vykonateľnosti napadnutého rozhodnutia z dôvodu začatia exekučného konania v súvislosti s ktorým vznikne nenapraviteľná ujma, zároveň predmetom exekúcie budú aj trovy predchádzajúcej exekúcie sp. zn. Ex 1422/2012, v ktorom konaní žalovaní neboli v postavení povinných.

5. Žalobkyňa, ani žalovaná 2/ sa k doručenému dovolaniu písomne nevyjadrili.

6. Podľa § 444 ods. 1 CSP dovolací súd môže na návrh odložiť vykonateľnosť napadnutého rozhodnutia, ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa.

7. Vzhľadom na dôvodnosť podaného dovolania, dovolací súd o žiadosti žalovaného 1/ o odklad vykonateľnosti rozhodnutia v zmysle ustanovenia § 444 ods. 1 CSP nevydal samostatné rozhodnutie v súlade s doposiaľ ustálenou praxou.

8. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „dovolací súd“ resp. „najvyšší súd“) príslušný na rozhodnutie o dovolaní (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana sporu, v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) po preskúmaní, či dovolanie obsahuje zákonom predpísané náležitosti (§ 428 CSP) a či sú splnené podmienky podľa § 429 CSP, a v rámci dovolacieho prieskumu dospel k záveru, že dovolanie je nielen prípustné, ale aj dôvodné.

9. Právo na súdnu ochranu nie je absolútne a v záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzeniam. Toto právo, súčasťou ktorého je bezpochyby tiež právo domôcť sa na opravnom súde nápravy chýb a nedostatkov v konaní a rozhodovaní súdu nižšieho stupňa, sa v občianskoprávnom konaní zaručuje len vtedy, ak sú splnené všetky procesné podmienky, za splnenia ktorých občianskoprávny súd môže konať a rozhodnúť o veci samej. Platí to pre všetky štádiá konania pred občianskoprávnym súdom, vrátane dovolacieho konania (napr. rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 4/2011).

10. Dovolanie treba považovať za mimoriadny opravný prostriedok, ktorý má v systéme opravných prostriedkov civilného sporového konania osobitné postavenie. Dovolanie nie je „ďalším odvolaním“ a dovolací súd nesmie byť vnímaný (procesnými stranami ani samotným ako tretia inštancia, v rámci konania ktorej by bolo možné preskúmať akékoľvek rozhodnutie odvolacieho súdu (porov. rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 1 Cdo 113/2012, sp. zn. 2 Cdo 132/2013, sp. zn. 3 Cdo 18/2013, sp. zn. 4 Cdo 280/2013). Otázka posúdenia, či sú alebo nie sú splnené podmienky, za ktorých sa môže uskutočniť dovolacie konanie, patrí do výlučnej právomoci dovolacieho súdu (sp. zn. 1 Cdo 6/2014, sp. zn. 3 Cdo 209/2015).

11. Podľa § 419 CSP proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné sú vymenované v § 420 a § 421 CSP.

12. Podľa § 420 písm. b), f) CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú

subjektivitu, súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

13. Podľa § 431 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

14. Podľa § 421 ods.1 písm. c) CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

15. Podľa § 432 CSP dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

16. Podľa § 440 CSP dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný. Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní.

Z hľadiska prípustnosti dovolania podľa § 421 ods. 1 písm. c) CSP má určujúci význam vymedzenie „právnej“ otázky, ktorá je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne, lebo pri jej riešení ešte nedošlo k ustáleniu rozhodovacej praxe odvolacieho súdu, alebo jeho jednotlivé senáty naďalej zastávajú odlišné (rozdielne) právne názory, čo sa prejavuje v ich rozdielnom rozhodovaní.

17. Otázkou relevantnou podľa § 421 ods. 1 CSP môže byť len otázka právna (nie skutková). Môže ísť tak o otázku hmotnoprávnu, ako aj o otázku procesnoprávnu (ktorej riešenie záviselo na aplikácii a interpretácii procesných ustanovení). Na to, aby na základe dovolania podaného podľa uvedeného ustanovenia mohlo byť rozhodnutie odvolacieho súdu podrobené meritórnemu dovolaciemu prieskumu z hľadiska namietaného nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 432 ods. 1 CSP), musia byť (najskôr) splnené predpoklady prípustnosti (vecnej prejednávateľnosti) dovolania, zodpovedajúce niektorému zo spôsobov riešenia tej právnej otázky, od vyriešenia ktorej záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu a tiež podmienky dovolacieho konania, medzi ktoré okrem iného patrí riadne odôvodnenie dovolania prípustnými dovolacími dôvodmi a spôsobom vymedzeným v ustanoveniach § 431 až § 435 CSP (napr. rozhodnutie najvyššieho súdu sp. zn. 4 Cdo 64/2018). K posúdeniu dôvodnosti dovolania a teda vecnej správnosti napadnutého rozhodnutia (či dovolateľom napadnuté rozhodnutie skutočne spočíva na nesprávnom právnom posúdení), môže dovolací súd pristúpiť len po prijatí záveru o prípustnosti dovolania.

18. V preskúmvanej veci predmetom uplatneného nároku žalobkyňou bola tzv. poddĺžnická žaloba proti dlžníkom povinného v exekučnom konaní vedenom na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 20 Er 2884/2012, Ex 1422/2012, ktoré bolo skončené vydaním upovedomenia o zastavení starej exekúcie dňa 13. marca 2020.

19. Poddĺžnická žaloba je osobitným typom žaloby výsostne procesným, pričom konanie o nej je klasickým sporovým konaním, v ktorom oprávnený vo vlastnom mene uplatňuje právo povinného vyplývajúce z hmotnoprávneho vzťahu povinného k jeho dlžníkovi. Vzniká iba na základe procesného vzťahu založeného týmto konaním medzi súdom, oprávneným, povinným a dlžníkom povinného. Z neho vyplývajú dôležité dôsledky a to, že nastáva predovšetkým delenie vecne aktívnej legitímácie medzi oprávneným, ktorého procesný zákon splnomocňuje, aby sa vo svojom mene domáhal na dlžníkovi

povinného (poddlužníkovi) práva, ktoré patrí povinnému; a povinného, ktorému v plnej miere ponecháva iba vecnú aktívnu legitímáciu materiálnu, kým na oprávneného tým prenáša aktívnu vecnú legitímáciu formálnu (tzv. *cessio iudiciaria*). Preto oprávnený na základe tejto svojej formálnej vecnej aktívnej legitímácie nemôže na úkor povinného uzavrieť s jeho dlžníkom, pokiaľ ide o pohľadávku zasiahnutú exekúciou, ani zmier, ani odpustiť jej zaplatenie. Ani dlžník povinného nemôže z tohto dôvodu na úkor prikázanej pohľadávky uplatniť svoje nároky voči oprávnenému, ako napr. navrhnúť započítanie svojej pohľadávky voči oprávnenému a pod. (§ 109 ods. 1 Exekučného poriadku). Na druhej strane oprávnený musí zasa včas uplatniť pohľadávku, t. j. nepripustiť jej premlčanie, lebo inak podľa procesných predpisov zodpovedá objektívne za škodu, ktorú by tým spôsobil povinnému (§ 109 ods. 2 Exekučného poriadku).

Aktívnu legitímáciu na podanie žaloby získava oprávnený dorúčením exekučného príkazu na vyplatenie splatenej pohľadávky dlžníkovi povinného, pokiaľ k vyplateniu nedošlo, resp. v deň nasledujúci po jej splatnosti, ak nastala neskôr. Povinný naďalej zostáva veriteľom tejto pohľadávky, avšak právo ju žalovať prechádza na oprávneného (porov. Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky z 13. januára 2016, sp. zn. I. ÚS 392/2015-56).

20. Dovolací dôvod v zmysle ustanovenia § 420 písm. b) CSP predpokladá nedostatok procesnej subjektivity strany, ktorá v spore vystupovala. Procesná subjektivita strany v konaní znamená spôsobilosť mať procesné práva a povinnosti, ktoré zákon strane priznáva. Na strane žalobkyne ako právnickej osoby, ktorá nadobudla spôsobilosť mať práva a povinnosti dňom jej vzniku, t. j. zápisom do obchodného registra dňom 1. mája 1992 (§ 19 ods. 2 Občianskeho zákonníka). V spore nebolo preukázané, že by na strane žalobkyne došlo k zániku právnickej osoby. V danom prípade uplatnenú námietku týkajúcu sa nedostatku aktívnej vecnej legitímácie nemožno stotožňovať s procesnou subjektivitou. Vecná legitímácia je stav vyplývajúci z hmotného práva, kedy jedna strana súdneho konania je subjektom hmotnoprávneho oprávnenia, o ktoré v konaní ide (aktívne vecne legitimovaný) a druhá strana na opačnej procesnej strane je subjektom hmotnoprávných povinností (pasívne vecne legitimovaný). Z hľadiska prípustnosti dovolania podľa ustanovenia § 420 písm. b) CSP je namietaná vecná legitímácia irelevantná.

21. Podstata práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky (porov. rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 26/94).

22. Pod porušením práva na spravodlivý proces (vo všeobecnosti) treba rozumieť taký postup súdu, ktorým sa účastníkom konania znemožní realizácia tých procesných práv, ktoré im právna úprava priznáva za účelom zabezpečenia spravodlivej ochrany ich práv a právom chránených záujmov. Pod nesprávnym procesným postupom súdu treba rozumieť taký postup súdu, ktorým sa znemožnila strane realizácia tých procesných práv, ktoré majú slúžiť na ochranu a obranu jeho práv a záujmov v tom - ktorom konkrétnom konaní, pričom miera tohto porušenia znamená porušenie práva na spravodlivý proces.

23. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že súdy sa nevysporiadali s rozhodnou uplatnenou námietkou žalovaného 1/ týkajúcou sa aktívnej vecnej legitímácie žalobkyne v spore o poddlužníckej žalobe z dôvodu, že dlžník CL4ALL, s. r. o. bol zrušený od 16. júna 2016 a k výmazu z obchodného registra došlo k 2. augusta 2016. Zároveň bola exekúcia vedená súdnym exekútorom I. D. C., pod sp. zn. Ex 1422/2012, zastavená k 13. marcu 2020.

24. Poddlužníckou žalobou oprávnený neuplatňuje svoju hmotnoprávnu pohľadávku voči poddlužníkovi, ale len svoje exekučné právo na uspokojenie svojej pohľadávky voči povinnému, čo je však možné iba po dobu trvania exekúcie. Ak je exekúcia právoplatne zastavená, toto exekučné právo oprávneného zaniká. Súd na to musí prihliadať z úradnej povinnosti a poddlužnícku žalobu zamietnuť (uznesenie ústavného súdu z 8. júna 2016 sp. zn. I. ÚS 377/2016).

25. Nevysporiadaním sa s touto rozhodnou námietkou žalovaných v spore došlo k porušeniu práva strany v spore v takej miere, že možno konštatovať porušenie práva na spravodlivý proces zaručeného čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovoru“) v spojení s čl. 46 ods. 1 ústavy. Uplatnený dovolací dôvod v zmysle ustanovenia § 420 písm. f) CSP zakladá nielen prípustnosť, ale aj dôvodnosť podaného dovolania.

26. Z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva, ako aj ústavného súdu vyplýva, že nie na každý argument strany, teda aj na taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný, bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia; ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument (Ruiz Torija c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303 - A, s. 12, § 29, Hiro Balani c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303 - B, Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997, Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998). Ústavný súd vyslovil, že súčasťou obsahu základného práva na spravodlivý proces je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu (napr. rozhodnutia ústavného súdu sp. zn. IV. ÚS 115/03, III. ÚS 119/03 - 30). Povinnosťou všeobecného súdu je uviesť v rozhodnutí dostatočné a relevantné dôvody, na ktorých svoje rozhodnutie založil. Dostatočnosť a relevantnosť týchto dôvodov sa musí týkať tak skutkovej, ako i právnej stránky rozhodnutia (napr. rozhodnutie ústavného súdu sp. zn. III. ÚS 107/07).

27. V prípade, keď právne závery súdu z vykonaných skutkových zistení v žiadnej možnej interpretácii odôvodnenia súdneho rozhodnutia nevyplývajú, treba takéto rozhodnutie považovať za rozporné s čl. 46 ods. 1 ústavy, resp. čl. 6 ods. 1 dohovoru (napr. rozhodnutie ústavného súdu sp. zn. I. ÚS 243/07). Súd by mal byť preto vo svojej argumentácii obsiahnutej v odôvodnení koherentný, t. j. jeho rozhodnutie musí byť konzistentné a jeho argumenty musia podporiť príslušný záver. Vecná spojitosť odôvodnenia rozhodnutia s princípom práva na spravodlivý proces garantuje každému účastníkovi konania, že vydaný rozsudok musí spĺňať limity zrozumiteľného, určitého a logicky odôvodneného rozsudku.

28. Z tohto dôvodu dovolací súd zrušil napadnuté rozhodnutie v zmysle ustanovenia § 449 ods. 1 CSP v celom rozsahu aj vo vzťahu k žalovanej 2/ z titulu nerozlučného spoločenstva (§ 77 CSP) a vec vrátil odvolaciemu súdu na ďalšie konanie (§ 450 CSP).

29. K uplatnenému dôvodu v zmysle ustanovenia § 421 písm. c) CSP dovolací súd nezaujal vecné stanovisko, vzhľadom na dôvodnosť podaného dovolania vyplývajúceho z ustanovenia § 420 písm. f) CSP.

30. V ďalšom konaní je úlohou odvolacieho súdu vysporiadať sa s podstatnou námietkou žalovaných týkajúcou sa nedostatku vecnej legitímácie v spore z dôvodu zastavenia exekúcie, ako aj zániku dlžníka (CL4ALL, s. r. o.) výmazom z obchodného registra k 2. augustu 2016 (§ 455 CSP).

31. O nároku na náhradu trov dovolacieho konania rozhodne odvolací súd v súlade s ustanovením § 453 ods. 1, 3 v spojení s § 262 ods. 1 CSP a zásadou úspechu strany v spore (§ 255 CSP) v novom rozhodnutí vo veci samej.

32. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.